

[Lindenskov]

end, om jeg så må sige, på egen jord, der ikke er fuldt opdyrket.

I denne periode med så store og totale omlægninger, som tilfældet er, er det bydende nødvendigt, at vi beholder blot en flig af de muligheder, der førhen var de traditionelle. Vi appellerer indtrængende til regeringen, når der nu igen skal forhandles om rettigheder inden for dansk overhøjhed, at færingerne ikke bliver totalt afvist, når det drejer sig om fiskeriet i grønlandske farvande. Vi er fuldt ud enige i grønlændernes forsteret i deres område, men mener, at derefter bør færingerne, der har medvirket og medvirker i det grønlandske fiskeri, også tildeles en rimelig fiskeadgang i stedet for som nu at skulle tilhandle sig en sådan.

Danmark og Grønland blev i 1972 medlemmer af De europæiske Fællesskaber. Det var en beslutning, vi hverken ønskede eller ville øve indflydelse på, da vi selv ønskede at vælge vores eget stædet, og lige så lidt som noget andet fiskeriafhængigt område i Nordatlanten havde Færøerne mulighed for at acceptere den fiskerimæssige konsekvens af EF-medlemskabet. Det skal dog understreges, at valget først blev truffet, efter at regeringen i 1971 havde erklæret, at vore rettigheder som danske statsborgere ikke ville anfægtes væsentligt af, at vi valgte hver sin vej i dette spørgsmål. Udviklingen har til fulde vist, at ikke alene har vi i mange henseender mistet førstefødselsretten, men ydermere har vi måttet betale dyrt for den stærkt forringede fiskeriadgang, vi nu har til danske og grønlandske farvande.

Ved fiskerigrænseudvidelserne i 1977 var danske, grønlandske og færøske myndigheder enige om at indtage den stærkest mulige fællesholdning for at tilsikre det samlede rige størst mulige rettigheder, men det lykkedes desværre meget hurtigt Fællesskaberne at sprænge denne form. Der har fundet adskillige frontudretninger og taktiske tilbagetog sted, alt imens man har anset det for hensigtsmæssigt at undgå enhver endelig definition vedrørende de forskellige rigsdeles gensidige rettigheder i rigets farvande.

Vi må desværre sige, at det er en sørgelig kendsgerning, at vort fælles tilbagetog i fiskerimæssig henseende set med færøske øjne snart ligner organiseret flugt, og det er derfor ikke mærkeligt, at man fra politisk hold på Færøerne stærkt appellerer til den danske

regering om at sætte foden ned over for Fællesskabernes massive fremrykning mod et lille samfund, der i mange henseender, både politisk, kulturelt, militærpolitisk og også følelsesmæssigt er forudsat at tilhøre et videre fællesskab end blot det danske rige. Man ønskede regeringens medvirken til at få klare definitioner af fremtidige muligheder og rettigheder, thi uvished og ustabilitet umuliggør fuldstændig enhver planlægning i et samfund, der er totalt fiskeriafhængigt.

Det er mit håb, at vi, inden de nye forhandlinger med Fællesskaberne skal finde sted til efteråret, er nået frem til en sådan grad af afklaring, at der kommer et betydeligt indhold i de fagre løfter, som Fællesskaberne har givet Danmark-Færøerne bl.a. i rammeaftalen vedrørende fiskeri og i hensigtserklæringen af 4. februar 1974 om Fællesskabernes forpligtelse til at bidrage til udvikling af den del af Danmark, som udgøres af Færøerne.

Steenholdt (Grøn.):

Hvis jeg i slutningen af det såkaldte folketingsår skal se mig tilbage, har jeg den opfattelse, at regeringen og folketinget har udrettet noget værdifuldt for Grønland. Må jeg først og fremmest rette en tak til regeringen og folketinget for det samarbejde, vi har haft i det forløbne år. Der har ikke været anledning til hårde diskussioner og meningstilkendigelser, hvad forholdene mellem Grønland og Danmark angår. Jeg er glad for at bemærke, at folketinget fortsat har ført den linje at lytte og rette sig efter henstillingerne fra flertallet i landstinget. Jeg håber, at denne udmærkede skik vil fortsætte også i fremtiden.

Som alle er bekendt med, har regeringen foretaget to økonomiske indgreb i dette folketingsår. Alle medlemmerne har fået mulighed for at tage et medansvar, inklusive de, som betegnes nordatlantiske mandater. Som de fleste husker, var der en uværdig diskussion om enkelte medlemmers ret til at være med i beslutningsprocessen vedrørende de såkaldt rene danske anliggender. Jeg behøver ikke at nævne det pågældende partis navn her. Jeg håber, at den slags diskussioner ikke gentager sig i det høje ting, idet jeg henviser til grundloven, som giver alle medlemmer her i tinget mulighed for at være medansvar-